

men med de Betragtninger, der ſaa til Grund for at optage diſſe 6 Handelspladſer i Grundlovens § 37 i Lighed med Købstæderne. Man indvender vel, at det ikke falder ind under Ordlyden i Grundloven, ſom, da denne nævner kun diſſe 6 Kommuner, forbyder at opføre en ſyvende under ſamme Beſtemmelse; men det forekommer mig, at naar vi lave Eſbjerg Kommune til en Handelsplads, kan det heller ikke ſiges, at den er en Sognekommune. Der maa alſaa en nærmere Forklaring, en Fortolkning af Grundlovens § 37 til, naar vi lave den til en Handelsplads, og ſaa forekommer det os Forſlagsſtillere, at vi lige ſaa godt ere i Overensſtemmelse med Grundlovens § 37 ved at falde den en Sognekommune ſom ved at ſtille den lige med Købstadkommuner og omvendt, ſaa i den Henſeende have vi ikke nogen Betænkelighed. Som det vil erindres, har Forſlaget om Handelspladſernes kommunale Eſthrelſe i Almindelighed ſaaet den Behandling her i Tinget, at der er vedtaget en motiveret Dagsorden, ſom er tiltraadt af den højtærede Indenrigsminiſter, og man maa jo ſaa gaa ud fra, at den i en ikke fjærn Fremtid vil komme til at foreligge til Behandling. Det forekommer da mig, at det vil være ganſke naturligt at forudſætte, at der, naar de Dphſninger, ſom den højtærede Indenrigsminiſter formodentlig vil ſtaffe til Beje, foreligge, ved Overvejelsen af Handelspladſernes kommunale Forhold ogſaa vil kunne komme flere Kommuner ind under de Beſtemmelſer, ſom mulig blive vedtagne, og at det da vilde være urigtigt, om vi her lavede denne Kommune til en Handelsplads, men dog lod den beholde ſin Stilling ſom Sognekommune. Vi vilde jo der ved ſtabe et Præcedens for Fremtiden, ſom ogſaa maa gøres gældende over for de følgende Kommuner, ſom der kan være Tale om at lave til Handelspladſer, ſaa af den Grund mener jeg, det vilde være urigtigt at lave denne Kommune til en Handelsplads og dog blive ved at betragte den ſom Sognekommune med Henſyn til Landſtingsvalg. Som Forſlaget foreligger fra Landſtinget, er det ganſke viſt ikke afgjort, om den ſkal betragtes ſom Købstadkommune eller Sognekommune, men det forekommer mig, at i en ſaadan Afgørelſe kan Folketinget ikke godt undlade at tage ſin Stilling, det forekommer mig, at det vilde være urigtigt, om Folketinget her fuldt overlod til Adminiſtrationen at beſtemme, om denne Kommune ſkal være at betragte ſom en Sognekommune eller en Købstadkommune. Vi maa jo huſte paa, at det ikke alene er Regeringen, der kommer til at tage Beſtemmelse om denne Sag, men

at det ogſaa er Landſtinget, med andre Ord, at det bliver Folketinget, der overlader til Regeringen og Landſtinget at beſtemme, om diſſe Kommuner ſkulle betragtes ſom Sognekommuner eller Købstadkommuner, og det forekommer mig, at der ingen Grund er dertil. Saa ſiges der fra enkelte Sider: Ja, men Eſbjerg Kommune kan ikke være tjent med Forholdene, ſom de ere, vi maa have en Løsning af dette Spørgsmaal, Eſbjerg Kommunes økonomiſke Forhold kræve en Omordning af Statteforholdene. Det forekommer mig, at i ſaa Henſeende kan der viſtnok ikke være ſtor Fare ved at vente et Par Aar endnu; men ſkulde den Mulighed ſaa være udeluſket at naa til en Overenskomſt med Regeringen og Landſtinget, maa den Udvej da ſtaa aaben, at Eſbjerg kan blive Købstad. I hvert Fald tror jeg ikke, at der er nogen Fare ved at vedtage det Forſlag, vi her have ſtillet, og den Mulighed er jo heller ikke udeluſket, at der ved en ſenere Forhandling med Landſtinget om denne Sag, kan opnaas en Overenskomſt. Men ſæt, den ikke naas, ſæt at Samlingen ſluttes, uden at der gennemføres en Lov, hvorefter det bliver muligt for den højtærede Indenrigsminiſter at tilvejebringe en anden kommunal Ordning i Eſbjerg, da er, forekommer det mig, Sagen dog ikke farligere, end at den nok kan taale at udſættes et Aar endnu. Ud fra diſſe Betragtninger ſkal jeg tillade mig at anbefale Tingets ærede Medlemmer at ſtemme for det Endringsforſlag, ſom vi have ſtillet.

Bluhme: Jeg vil rigtignok i Modſætning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgtreds (Kviſt) ſige, at det kan blive en temmelig ubehagelig Hiſtorie for Eſbjerg, naar den ſkal vente maatte et eller flere Aar, inden den ſaar ordnet denne Sag, og det kan for Reſten ogſaa blive en ubehagelig Sag for Statskaſſen. Vi have nemlig fornylig givet Eſbjerg et meget stort Laan, ſom formodentlig ſkal forrentes og amortiſeres, og naar Eſbjerg ikke ſaar ordnet ſine Statteforhold ſaaledes, at den kan ſaa Pengen ind, kommer Staten til at ſtaa i Stikken. Det er for Reſten mærkeligt, ſaa uheldige vi ere her i Tinget, at vi for enhver ſtørre eller mindre Sag ſkulle have Konflikt med det høje Landſting. Vi have nu her vedtaget et lille Forſlag om at lette Eſbjergs kommunale Forhold, en Lov, der har vundet Tilſlutning fra alle Sider her i Tinget, og ſom ſelve den højtærede Miniſter, om der end var en enkelt Beſtemmelse, han ikke var ubetinget begejſtret for, dog har kunnet modtage. Hvoraf kommer det egentlig,